

UZMANLIK ALANIMIZLA İLGİLİ SORUNLARIMIZ

Şükrü Nail Güner

Hekimlik, insanlık tarihi kadar eski, bedensel ve zihinsel sorunları belirlemeye, iyileştirmeye ve oluşturduğu olumsuzlukları azaltıp gidermeye çalışan bir meslektir. Yüklenen misyon ve ürettiği ekonomi sorumlulukları ve sonuçlarını daha değerli kılmaktadır. Teknolojinin sağladığı imkânlar ve yeni tanı yöntemleri her ne kadar sonuca ulaşmayı kolaylaştırırsa da oluşturduğu bilgi yükü ve etik sorunlar hekimin baş etmesi gereken yeni sorunlar olarak karşına çıkmaktadır. Özellikle bazı tıbbi branşların ortak kesişim kümeleri yanlış endikasyon veya yetkisiz müdahaleye neden olabilmektedir. Bu noktada derneklerin etkinlikleri mevzuatların yeniden düzenlenmelerine ve bazen de yanlış yetkilendirmelere veya yetki aşımına neden olmaktadır. Dört farklı anabilim dalının ortak kümesi olan Alerji ve İmmünoloji bu konuda en mağdur olan branşlardan birisidir. Hasta sayısındaki fazlalık ve oluşturduğu ekonomi birçok branş alerji ve immünoloji bilim dalına angaje olabilmektedir. Kliniklerdeki hasta yoğunluğu hekimleri daha çok zorlamakta, hekim-hasta ilişkisini menfi yönde etkilemekte ve çoğu zaman karşı karşıya getirmektedir. Hasta yükü, artan beklenti, yetersiz personel, sürekli değişen mevzuatlar, idari ve politik baskılar hekimlerde daha çok bıkkınlık ve tükenmişliğe neden olmaktadır. Ülkemizde son yıllarda tıp fakülteleri ve eğitim hastaneleri hızla artarken buna paralel eğitim kadrosu ve teknik ekipmanda artış sağlanamadı. Performans sisteminin yanlışları, öğretim görevlilerini ekonomik açıdan zor durumda bırakarak özel hastaya daha çok zaman ayırmasına sebep olmaktadır. İnsan yaşam ve onuruna saygı ve özen gösteren, tıp uygulaması sırasında ortaya çıkan etik sorunları tanımlayabilen ve bunlarla baş edebilen, tıp uygulaması için gerekli olan etik değerlere sahip olan ve sahip çıkan, tıp mesleği uygulamasında çok önemli olan beceri ve eğilimleri edinmiş hekimler yetiştirmek amaçlanmıştır. Bu şartlar altında uzmanlık ve yandal eğitiminde kalitenin ve standardın sağlanması oldukça zor olacaktır. Bürokratların, eğitimcilerin, asistanların, hastaların ve hastane yöneticilerinin katıldığı, sorunların geniş katılımlı platformlarda şeffaflık ölçüsünde ortaya konduğu, objektif kriterlerle değerlendirilerek tüm paydaşları tatmin edecek sonuçlara ulaşılabacaktır.